

A  ı k k a r a

Hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi

- Âşık Müdamî ■ Murat Çobanoğlu ■ Hacı Musa Tuncer ■ Tacettin Şimşek
■ Memik Kömekçi ■ Nurgül Kaynar Yüce ■ Mehmet Pektaş ■ Celil Çinkır
■ M. Nihat Malkoç ■ Halit Yıldırım ■ Halûk Tanrıverdi ■ Hızır İrfan Önder
■ Kadir Köse ■ Fatma Uçarlar ■ Yakup Gümüş ■ Ercan Sağlam
■ Salman Kapanoğlu ■ Yasin Şen ■ Mustafa İmir ■ Tayyib Atmaca

71. Sayı Ocak 2024

Mehmet Pektaş

Sahibinden Komik/dört

-Tek Ayak Üstünde Kırk Yalan-

Cuma çıkışı Hacı Niyazi, Emlakçı Cengiz ve onun has elemanı Mert'in elini itina ile sıktı:

"Allah kabul etsin gençler." dedi. "Ne hikmetse şeytan da vesvese verdi durdu. Okuduğumdan da dinlediğimden de bir şey anlamadım. Yorgunluk-tan herhalde."

O sırada Çaycı Suat da ayakkabılarını giyiyor-du. Hacı'nın söylediklerini duyunca dilinin ucuna şöyle demek geldi:

"Şeytana ne gerek var Hacı, vekili olarak Cen-giz'i göndermiş zaten."

Yine de kendini tuttu:

"Allah kabul eder Hacı. Sen kalbini ferah tut." dedi. Bunun üzerine hem Hacı hem de Cengiz ve Mert:

"İnşallah!" diyerek karşılık verdiler.

Camiden çıktıktan sonra Emlakçı Cengiz, Hacı Niyazi'nin koluna girdi.

"Hacı Amca gel şöyle bir karnımızı doyura-lım." dedi.

Cengiz'in sadece yağlı müşterilerini götürdüğü Kebapçıya doğru yürümeye başladılar. Tabii Mert de hemen arkalarındaydı. Hacı Niyazi'nin bastonunu özellikle sağ bacağına yediğinden bir eliyle de o tarafını tutmayı ihmal etmiyordu.

Kaz gelecek yerden tavuğu esirgememeyi ken-dine ilke edinen Cengiz, her yere borç takarken burada kesenin ağzını alabildiğine açardı. Çalışan-lara bol bol bahşiş verir, hesabı fazlasıyla öderdi. Bu yüzden çalışanlar onları kapıda karşılayıp en güzel masaya oturttular. Cengiz daha bir şey demeden masayı donattılar. Yanarlı dönerli en özel yemekler önlerine serildi.

Hacı Niyazi,

"Evlat, şu bizim daire..." diye lafa girecekti ki Cengiz, bir parça kebab kıstırdığı lavaşı adamın ağzına tıktı:

"Amcacığım yemeğini soğutma ofiste konuşu-ruz." dedi.

Niyazi ağzındaki lokmayı yuttu yutmadı:

"Dairenin tadilatı..." diyecek oldu, Niyazi bir parça daha ittirdi adamın ağzına. Mert'se ayrıntı dayadı.

Yemek faslının ardından tatlı faslına geçildi. Masaya çeşit çeşit sütlü, şerbetli tatlı geldi.

Sıra hesabı ödemeye gelmişti. Üçü birlikte kal-kıp kasaya doğru yürüdüler. Cengiz kasaya varınca işi biraz ağırdan aldı. Hacı Niyazi, cebine uzanası-ya kadar bekledi. Bir iki perdah çekti.

"Dur Hacı Amca sen misafirsin." deyip Ha-

cı'nın koluna yapıştı.

Mert, Cengiz'in gözüne girme hevesiyle Migros Money kartı kasiyere uzattı:

"Bugün bendensiniz. Şuradan çekiver hanıme-fendi."

Hacı ikisini de itekledi, elini ceketinin iç cebin-deki cüzdana attı:

"Vallaha gücenirim. Bir dahakine siz ödersi-niz."

Cengiz:

"Çayı da bizim dükkânda içiyoruz o zaman, bak itiraz istemem." diyerek iki bardak çayla fit-leşti.

Emlak ofisine geldiklerinde keyifleri yerindeydi. Hacı Niyazi, çayını duyumlarken lafı yine ki-ralık daireye getirdi. Bu sırada Cengiz'in telefonu sürekli çalışıyordu. Cengiz, bir iki defa meşgule atsa da adam ısrarcıydı.

Hacı:

"Açsana oğlum." dedi.

Cengiz elini şöyle bir sallayıp,

"Önemli değil amca ben sonra konuşurum." fa-lan dese de Hacı Niyazi'nin ahlakı çalan bir telefo-na cevap verilmemesini kabul etmiyordu. Cengiz, Niyazi'nin zoruyla telefonu açtı.

Telefonun ucundaki adam âdeta nefes almak-sızın sövüyordu. Cengiz, yüzüne masum maskele-rinden birisini taktı:

Adam,

"Ulan ben senin..." diye dümdüz giderken

Cengiz, senin en tatlı tonuyla:

"Ve aleykümselaaam canım kardeşim." dedi.

Adam,

"Senin gelmişini geçmişini..." diye devam ederken

Cengiz aynı tatlı ses tonuyla,

"Allah razı olsun kardeşim. Elhamdülillah, çok sağ ol. Sen de iyisindir inşallah. Rabb'im sıh-hat afiyet versin." dedi.

Adam, Cengiz'in gelmişini geçmişini bitirip yedi sülalesini zikretmeye başladığı sıralarda Cen-giz:

"Senin de cuman mübarek olsun kardeşim. Ek-sik olma. Ben de sana dua ediyorum kardeşim."

Adam, Cengiz'in hane halkının da bir tamam kulağını çınlattıktan sonra,

"Neredesin lan sen onun bunun çocuğu!" diye-rek lafı bağladı:

Cengiz:

"Umredeydin canım kardeşim, yeni döndüm."

dedi.

Adam:

“Ulan ben senin yalanını...” diyerek bir fasıl daha geçtikten sonra “Ofise geç ulan şerefsiz!” dedi.

Cengiz:

“Çok ağır bir misafirim var kardeşim, akşama görüşürüz inşallah” diyerek telefonu kapattı.

Telefonu kapandıktan sonra Hacı kaldığı yerden devam etti:

“Oğlum bu bizim dairenin hâli ne öyle? İçeri bir girdim, ne idiği belirsiz adamlar anadan üryan sızmış kalmışlar. Sarhoş mudur, ayyaş mıdır?”

Cengiz, sanki hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi ağzındaki çayı püskürttü. Hemen ayağa kalktı:

“Ne dedin, ne dedin?” dedi.

Hacı, biraz önce söylediklerini tekrar edince Cengiz:

“Nasıl olur Hacı Amca, senin evin boş. Anahtarlar bizde. Ne olur ne olmaz diye bir de kapıcıda var. Sakın yanlış eve girmiş olmayasın.” dedi.

Hacı:

“Yok oğlum eminim, kendi dairem.”

Cengiz:

“Nasıl girdin?”

Hacı:

“Çilingirle girdim oğlum. İşte anahtarları da değiştirttim. İstersen gel bakalım.” diye diretince Cengiz hemen başka bir senaryo yazdı,

“Mert diye bağırıldı!” Bu seremoniye alışık olan Mert, zınk diye patronunun karşısında bitti:

“Oğlum Hacı Amca’nın evinde birileri varmış. Birine mi verdin anahtarı yoksa?” dedi.

Mert derhal yemin billah etmeye başladı. Bu onun dünyada en kolay yaptığı şeylerden birisiydi.

“Valla billa benim haberim yok abi. En son birlikte gitmiştik.”

Cengiz öfkeleni:

“Kesin kapıcının işi. Gösteririm ben ona. Bana emanet edilen şeye çökmek ha!” diyerek arka taraftaki mutfak bölümüne koştu, ufak bir meyve bıçağıyla geldi.

“Tutmayın beni, gidip öldürecekim, şu kapıcıyı. Mert işler sana emanet kardeşim. Alacağımızı vereceğimizi sen biliyorsun. Hapiste bana bakarsın. Hacı Amca sen de hakkını helal et.”

Mert, patronunun niyetini sezdiğinden hemen önüne geçip onu tuttu. Hacı da yerinden kalkıp Cengiz’in koluna yapıştı. Kendini sağlama aldığını gören Cengiz,

“Tutmayın beni, bırakın öldüreyim şunu!” diyerek kendini güya onlardan kurtarmaya çalışıyordu.

Hacı Niyazi sonunda:

“Oğlum dur dünya malı için elini kana bulama.

Nasıl olsa anahtarı değiştirdik.” dedi. Cengiz tek kişilik performansını bir süre daha sürdürdükten sonra ustaca tamamladı:

“Senin hatırına o iblisin canını bağışlıyorum Hacı Amca ama ben ona yapacağımı bilirim.” dedi.

Hacı tedirgindi:

“Ne yapacaksın oğlum?”

Cengiz:

“Sen karışma Hacı Amca beni sana karşı mahcup etmek neymiş göstereceğim ona.”

Hacı ısrarla:

“Oğlum hele bir söyle ne yapacaksın?” dedikçe

Cengiz:

“Ben bilirim ona yapacağımı.” diyor başka bir şey demiyordu.

Hacı bu defa:

“Oğlum tadilat işi bittiyse temiz bir kiracı bul, kurtulalım.” dedi.

Cengiz:

“Bitti sayılır Hacı Amca, nasıl güzel olmuş değil mi daire?” dedi.

Hacı’nın öfkeden gözü hiçbir şey görmemişti:

“Ya ya güzel olmuş eline sağlık. Verelim gitsin kiraya.” dedi yine de. Evde hanımı da aynı şeyi soracaktı. Hacı Niyazi ona da “Dört dörtlük olmuş hanım.” diyecek, sonra ikisi de “Şu Cengiz’den Allah razı olsun” diye duaya başlayacaklardı.

Cengiz hemen telefonunu çıkarıp son numaraları şöyle bir kaydardı:

“Her gün elli kişi arıyor Hacı Amca, ama sen temiz kiracı deyince herkese veremem ki... Bak mesela şu kadın gazinoda çalışıyor, şu tekel bayisi çalıştırıyor, şu sabıkalı... Ver dersen hemen verelim.”

Hacı’nın gözü korkmuştu:

“Aman oğlum varsın ev biraz daha boş kalsın, temiz bir kiracı bulalım.” dedi.

Cengiz:

“Hacı Amca sen anahtarı bırak. İnternette biletini alalım, gönül rahatlığıyla memleketine dön. Gerisi bizde, sen karışma.” dedi. Niyazi’nin altından girdi, üstünden çıktı, onu memleketine sepetledi. Hacı Niyazi giderken kendisine az bir harçlık ayırıp cebinde kalan parayı Cengiz’in eline saydı:

“Oğlum mübarek gün, şu parayı al. Hani talebelerle ilgileniyoruz diyordun ya onlara harcarsın.” dedi.

Cengiz:

“Hiç merak etme Hacı Amca, paran tam istediğin yere harcanacak.” derken hayatındaki nadir doğrulardan birini söylüyordu. Parayı kuruşu kuruşuna yakından ilgilendiği üniversiteli kızlarla barlarda harcadı. Yemin etse başı ağrımazdı yani.

Cengiz, Hacı’yı yolladıktan sonra rahatlamıştı. Hazır ofise gelmişken ilanları şöyle bir gözden

geçirdi. Kiralık iş yeri ilanlarında bir eksiklik fark edince Mert'e seslendi:

"Mert, şu Hamit abinin kiralık dükkân ilanını neden kaldırdın?" dedi.

Mert:

"Şey abi, Hamit abi dükkânı kiralamaktan vazgeçti." dedi.

Bu cevap Cengiz'in kafasındaki tilki sürüsünü ürkütmeye yetmişti. Yüz ifadesi değişti.

"Allah Allah pek de hevesliydi neden vazgeçti acaba?" dedi.

Mert:

"Kendisi bir şeyler açacak galiba abi." deyince Cengiz, gözleri Mert'in üzerine kilitledi, sorgular bakışlarla:

"Ne dükkânı açacakmış ki?" dedi.

Mert derhal yemine başladı:

"Valla bilmiyorum abi. Geçen aradı işte, sana ulaşamamış mı ne olmuş, ilanı kaldırın ben vazgeçtim." dedi.

Cengiz, imalı imalı kafasını salladı:

"Demek öyle... Aradı, kaldırın dedi. Hadi kocum sen bana bir çay söyle." diyerek Mert'i ofisten uzaklaştırdı.

Cengiz, yalancılıkta üstün hizmet belgeli olduğu için yalanı ve yalancıyı çok iyi tanırdı. Ne var bunda, pek çok kişi yalanı bilir diyebilirsiniz. Yalanın, ağızdan çıktıktan sonra çeşitli makinelerle ve beden dili uzmanlarınca tespit edilebildiğini de öne sürebilirsiniz. Cengiz, öyle bir yalan virtüözüydü ki yalanı daha söylenmeden henüz yalancının zihnindeyken okurdu.

Cengiz, Mert'i ofisten gönderdikten sonra Hamit'i aradı. Hamit, futbol hastası olduğu için Cengiz, lafa futboldan girdi. Maçtı, hakemdi, penaltıydı, ofsayttı derken sözü dükkâna getirdi.

Hamit:

"Biraz daha dursun diyorum Cengiz'im, piyasa da malum... Hem bir iki eksiği gediği var." diyerek lafı geveledi.

Bu yalanı daha Hamit'in ağızından çıkmadan önce tespit eden Cengiz, şovuna başladı:

"Sen bilirsin abi, çok iyi bir müşteri vardı, kurumsal. Aylık 70.000 vereceklerdi ama bizim başka bir arkadaşın yeri var onu göstereceğiz artık. Sen de tekrar kiralamaya karar verirsen haber edersin." dedi.

Hamit, 70.000 lafını duyunca hemen kıvırdı:

"Şey yani, eksik gedik dediysem hani keyfe keder yapılmasa da olur." dedi.

Cengiz:

"Yok yok Hamit abi, sen eksiklerini rahat rahat tamamla, sen titiz adamsın, aklın kalır, içine sinmez." dedi.

"Eskisi gibi değilim Cengiz'im." dedi Hamit,

"Eskiden olsa armudun sapı üzümün çöpü derdim ama şimdi olduğu kadar olsun diyorum. Eksikler gerekirse kiracı girdikten sonra da tamamlanır."

Cengiz:

"Bizim Mert, Hamit abi vazgeçti deyince ben de adamlara öyle söylemiş bulundum. Neyse bırakalım şimdi şu dükkân işini de sen nasılsın ne var ne yok? Ben hâl hatır sormaya aradım." diyerek öldürücü vuruşunu yaptı.

Bu darbeyle Hamit çözüldü:

"Yav Cengiz aslında ben kiralamaktan vazgeçmedim! Aramızda kalsın şu senin eleman Mert, aklımı karıştırdı."

Avını tam on ikiden vurmanın gururunu yaşayan Cengiz koltuğa iyice yerleşti:

"Hele söyle bakalım nasıl karıştırdı?"

Hamit:

"Çocuğa bir şey yapmayacağına söz ver." dedi.

Cengiz için bundan kolay bir şey yoktu. Kendisi tutmayacağı sözleri verme konusunda da dönemin önde gelen üstatlarından biriydi:

"Söz söz, söyle bakalım." diyerek bir değil iki söz verdi.

Hamit:

"Mert, abi ben sana müşteri bulurum, senden de komisyon olmam. Cengiz abi, kiralarsa hem senden hem karşıdan komisyon alır, hem ben ondan daha çabuk müşteri bulurum, dedi."

"Sen de inandın."

"Evet inandım."

"Tamam abi, ben karşı tarafla görüşeyim bakmak isterlerse haberleşiriz."

Hamit iyice tava gelmişti:

"Cengiz'im sen şu kiracıyı getir, sana benden ki katı komisyon."

Bu sırada Mert, Çaycı Suat'la iş görüşmesine başlamıştı bile.

Çaycı Suat, çay ocağının yılbaşından sonra artacak kirası konusunda Cengiz'in yardımını bekliyordu.

Mert:

"Abi, sen bu çay ocağında ne uzar ne kısalırsın. Gel burayı birine devredelim. Cadde üstü mükemmel konumda bir yer var elimde. Tam kafe olacak bir yer. Nasıl olsa bu işten anlıyorsun. Burada milletin ağzının kokusunu çekesiye aç kafeni keyfine bak." dedi.

Çaycı Suat:

"Oğlum sermaye ister bu iş." deyince Mert:

"Abi, bir arkadaş kafesini kapatıyor, eşyaları satacak yer arıyor. Öldüm parasına alırım ben sana onun malzemesini."

Suat'ın kanı kaynamaya başladı:

"Ulan olmayacak iş değil. Akşama kadar tabanı yanmış it gibi koşturup duruyoruz. Çayın bar-

dağını daha yeni 3 lira yaptık. 100 bardak satacağız da 300 lira kazanacağız. Onun da hepsi kâr olsa... Çayın paketi olmuş 150-200 lira... Yalnız hadi dükkânı tuttuk diyelim, malzemeyi de öyle aldık, bu senin patronun olacak Cengiz adamın derisini yüzer, komisyon momisyon ayağına..."

"Abi, Cengiz'e duyurmayacağız ki! İkimizin arasında... Onu boş ver sen. Bu kardeşine üç beş bir şeyler ateşlersin o kadar."

"Cengiz duymasın canına okur valla?"

"Nereden duyacak abi? Cengiz eskisi gibi değil, bütün işi ben çekip çeviriyorum, ben olmasam aç kalır aç. Neyse Cengiz demişken bir çay ver de götüreyim. Sen şu kafeyi kaçırma."

Mert, Hacı Niyazi'nin darbelerine maruz kalan sağ bacağını tutarak elinde çayla ofise döndüğünde Cengiz'in yüzünde pek alışık olmadığı, yarı sevecen yarı öfkeli bir yüz ifadesi vardı.

Cengiz, elemanına son derece nazik yaklaştı:

"Koy canım, bardağı şuraya."

Mert, bir tuhaflık sezse de Cengiz'in gösterdiği yere bardağı bıraktı. Cengiz bu defa,

"Hayatım bizim arkada bir vileda olacaktı duruyor mu?" dedi.

Mert:

"Du du duruyor abi hayırdır?" diye kekeledi.

Cengiz gayet kibar bir ses tonuyla:

"Hayır abisinin gülü hayır! Haydi, sen o viledanın sapını bir çıkar gel bana. Hadi şekerim."

Mert, birkaç dakika içerisinde elinde vileda sapıyla geldi. Cengiz, vileda sapını eline aldıktan sonra.

"Şöyle geçer misin canım?" diyerek Mert'i ofisin ortasına geçirdi. Mert bu nezaketin altından ne çıkacağını merakla bekliyordu.

"Hacı senin ne tarafına vurmuştu yavrucuğum?" dedi Cengiz.

"Şu sol bacağıma çok pis vurdu vallahi. Hâlâ zonk zonk zonkluyor. Mosmor kalmış Allah belamı versin." dedi Mert, pantolonunun paçasını sıyrıp morluğun bir kısmını gösterdi patronuna.

Cengiz bir anda gürlledi:

"Öbür tarafı da ben morartayım, aklın başına gelsin eşşoğlu eşek!" diyerek sopayı Mert'in sol bacağına ardı ardına yapıştırdı. Mert, yavru köpek gibi uğunurken Cengiz:

"Benim arkamdan iş çevirisin ha! Al sana, al sana!" diyerek elemanını dövmeye devam ediyordu.

Mert, ofisten dışarı kendini zor attı. Cengiz de arkasından çıkmıştı ki biri koluna yapıştı.

"İşte yakaladım seni Fırıldak Cengiz!"

Cengiz kafasını çevirdiğinde Sercan'la göze geldi. Bu sırada Mert, çay ocağına daldı. Cengiz, bir Mert'ten tarafa bir de Sercan'a baktı.

Hemen elindeki iki parça olmuş vileda sapını atıp Sercan'ın boynuna sarıldı:

"Oo hoş geldin kardeşim, nerelerdesin sen?" diyerek şapur şapur öptü onu.

Sercan, Cengiz'in elinden kurtulmaya çalışırken:

"Ulan oğlum daha dün akşam beraberdik ne demek nerelerdeydin?" diye çıkıştı.

Cengiz, Sercan'ın kolana girip onu ofise sürükledi. Onu kendi koltuğuna oturtup omuzlarına masaj yapmaya başladı.

Sercan:

"Bırak şimdi masajı. Oğlum asıl sen neredesin? Başımıza gelmedik kalmadı. Şu bacağımanın haline bak. Çok kızgınım sana." diyerek paçasını sıyırdı. Bacak mosmordu.

Cengiz:

"Ulan Hacı her tarafa imzanı atmışsın." diyerek söylendi. Sonra Sercan'a bir bardak su getirdi: "Biliyorum hepsini kanka." dedi.

Sercan:

"Nerden biliyorsun? Hacı dediğin sabahki bastonlu deli mi? Demin telefonda da umreden geldim falan diyordun. Hacı, hoca, umre hayırdır oğlum neler karıştırıyorsun sen?"

Cengiz:

"Yahu bir sakın ol anlatacağım! Telefonda da dırdır yedi sülaleme sövdün, sesimi çıkaramadım." diyerek arkadaşını susturdu. Sonra da kısaca olan biteni anlattı: "Hacı, dün gece parti yaptığımız dairenin sahibi. Çıkmış gelmiş işte. Benim de habirim yok. Hem ben size her ev ayarladığımda erken çıkın demiyor muyum? Ne çektiniz de kalkamadınız?"

Sercan:

"Ne bileyim oğlum ben? Sızmış kalmışsınız, gözümü bir açtım, bastonlu bir adam. Döverek çıkardı bizi evden. Donlarımızı bile asansörde giydik. Yahu gece boyu sen de bizimle beraberdin. Ne zaman çıktın, ne ara kayboldun?"

Cengiz:

"Geceler uzun dostum, siz sızınca ben de başka mekâna geçtim." dedi sonra da ayaklandı, arkadaşını da kaldırdı: "Haydi, kalk şuradan bir çıkalım. Işığ gören geliyor."

Sercan'ın morali biraz olsun yerine gelmişti:

"Ulan Cengiz, hep diyorum sende şeytan tüyü var. Her zaman dört ayağının üzerine düşüyorsun."

Sercan biraz daha dikkatli baksa sadece Cengiz'deki şeytan tüylerini değil, bizzat şeytan tarafından takılmış şerefsizlik madalyalarını da görecekti.

-Devam edecek-